

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΚΑΘΑΡΩΝ ΖΩΩΝ ΠΡΟΣ ΒΡΩΣΙΝ, ΚΑΙ ΜΗ ...
(Λευϊτικόν 11,1-47)

---- . ----

Ὁ Προνοητής, καί συντηρητής διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, Πανάγαθος Θεός ἔχει ὑποσχεθῆ ὅτι **"οὐ στερήσῃ τά ἀγαθά τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ"** (Ψαλ.83,12). **"Ἀνοίγει τήν χεῖρα Του καί ἐμπιμπλά πᾶν ζῶον εὐδοκίας"** (Ψαλ.144,16). **«Ὁρφανόν καί χήραν ἀναλήψεται, καί ὀδόν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ"** (Ψαλ.145,11). **"Μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου καί οἱ οἰκτιρμοί αὐτοῦ καλύπτουσι τήν γῆν"** (Ψαλ.137,5).

Καί ἐνῶ **"οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός"** (Πράξ.10,34), τούς δικαίους ἀγαπῶν, τούς δέ ἀμαρτωλούς ἐλεῶν, **"ἀνατέλλων τόν ἥλιον ἐπί πονηρούς καί ἀγαθοῦς, βρέχων ἐπί δικαίους καί ἀδίκους"** (Ματθ.5,45)· **«ἡ γῆ διά τεσσάρων στοιχείων (χῶμα, ὕδωρ, ἀήρ, πῦρ) συνηρμοσμένη οὕσα καί συνεστῶσα τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ»** (Γέν.1,3) **καί διά τεσσάρων καιρῶν (Ἄνοιξις, Θέρος, Φθινόπωρο, Χειμών) ἐστεφανωμένη διατηρουμένη"** (Εὐχή Μεγάλου Ἁγιασμοῦ ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων – Σωφρονίου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων), **"ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι"** (Ψαλ.103,14), **"χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων"** (Ψαλ.146,8) καί **"ἄρτον διά παντός εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς"** χορηγῶν (Ἠσαϊ.55,10), **«ἄρτος (γάρ) καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει»** (Ψαλ.103,15), ἵνα ἐν ἀγαλλιάσει διατρέφεται **«πᾶσα ἡ κτίσις δοξολογοῦσα καί ἀνυμνοῦσα τόν δωρεοδότην αὐτῆς Θεόν"** (Λουκ.2,20)· ἡμεῖς δέν ἀρκούμεθα στό **"ἔχοντες διατροφάς καί σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα"** (Α΄ Τιμ.6,8), ἀλλά πολυπραγμονοῦμεν καί πλεονεκτοῦμεν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, πού ἐγγίζομεν καί πάλιν τά ὅρια τῆς παραφροσύνης, ἀναζητοῦντες παράτολμες καί ἐπιβλαβεῖς, ἐπικίνδυνες καί ἀνθυγιεινές διατροφικές ἀλυσίδες καί λύσεις! Τοῦτο δέ, κατάφορα ἀγνωμονοῦντες πρός Τόν Δημιουργόν, εὐεργέτην καί Σωτῆρα μας Χριστόν, τολμῶντες ἀναιδῶς **«ἐπαίρειν κεφαλάς»** (Ἱερεμ.19,15) ἀνοσίως κατ' Αὐτοῦ, **αὐτονόμως ἀλαζονικῶς κινούμενοι καί ἐνεργοῦντες ἐν ματαιοπονίᾳ καί ἐπονειδήστως, γινώσκοντες ὅτι «οἱ μακρύνοντες ἀπ' αὐτοῦ ἀπολοῦνται»** (Ψαλ.72,27), καί **«Κύριος ἐκγελάσεται καί ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς»** (Ψαλ.2,4), **«συνθλάσῃ κεφαλάς ἐχθρῶν»** (Ψαλ.109,6. 67,21), **«συγκόψει (δέ) αὐχένας ἀμαρτωλῶν»** (Ψαλ.128,4).

Ὡς γνωστόν, ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη ἀπὸ Θεοῦ χορτοφάγος, ἀνάλογη δέ εἶναι καί ἡ κατασκευή τῶν ὀδόντων του, ἡ ὀδοντοφυΐα· ἐπέτρεψε δέ **"οἰκονομικῶς"** (κατ' οἰκονομίαν) εἰς ἡμᾶς τὴν σαρκοφαγίαν.

Πανσόφως καί πρὸς τό συμφέρον τῆς ἐν ὑγιειᾷ καταστάσει διατηρήσεώς μας καί πρὸς ἀποφυγὴν ἀσθενειῶν καί θανάτου, προκαταβολικῶς διετάξατο ἐν ὄλῳ τῷ 11ῳ Κεφαλαίῳ τοῦ Λευϊτικοῦ ὁποῖα-τίνα εἶναι τὰ καθαρὰ ζῶα ἐξ ὄλων πού ἐδημιούργησε καί ἐκ τῶν ὁποίων δυνάμεθα καί ἐπιτρέπει ὁ Νόμος Του καί ἡ Σοφία Του νά τρώγωμεν, καί ποῖα εἶναι τὰ ἀκάθαρτα, τὰ βδελυκτά καί ἐπικίνδυνα, τὰ ἐπιβλαβῆ στήν ὑγεία καί διὰ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ὁποῖα πρέπει καί νά ἀποφεύγονται.

Ὁ πατέρας τοῦ Τιμίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὁ Ζαχαρίας ἦτο Σαδουκκαῖος δίκαιος, ἀγνός, καθαρός, τίμιος, πιστός, ἅγιος, ὄχι σάν τοὺς Σαδουκκαῖους καί τοὺς Φαρισαίους πού Σταύρωσαν τὸν Χριστόν! Ἦταν Παπᾶς τῆς ἐποχῆς του, ἔκανε ἐφημερία ἐν τῷ Ναῶ καθημερινά, ἠξιώθη δέ κατὰ θαυμαστό τρόπο νά ἀποκτήσῃ τὸν Τίμιο Πρόδρομο τὸν Βαπτιστὴ τοῦ Χριστοῦ, πού ἦταν καί αὐτός Σαδουκκαῖος, ἦτοι Παπᾶς τῆς ἐποχῆς του, πού κατὰ τὴν ρητὴν διαβεβαίωσιν Αὐτοῦ τούτου τοῦ Κυρίου, μέχρι τίς μέρες τοῦ Ἰωάννου **"δέν γεννήθηκε ἀπὸ γυναῖκα, ἄνθρωπος ἀνώτερος καί μεγαλύτερος σέ ἀξία ἀπὸ αὐτόν, τὸν ταπεινὸν ἐρημίτη Ἰωάννη"** (Ματθ.11,11). Στούς χρόνους τῆς χάριτος τῆς Καινῆς Διαθήκης ἀλλάζουν πιά τὰ πράγματα. Ἔχουμε τὴν παρουσία **τῆς Κυρίας τῶν ἀνθρώπων καί τῶν ἀγγέλων πλέον, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου!** Ἔχουμε εἰσελθεῖ σέ ἄλλες συνθήκες καί καταστάσεις. **«Τὸν Κύριον δεῖ αὐξάνειν, τὸν δέ Ἰωάννην ἐλαττοῦσθαι»** (Ἰωάν.3,30). Τὰ ἀφορῶντα τὸν Κύριον λόγια ἐνταῦθα, λέγονται ἀπλῶς **«ἀνθρωποπαθῶς»** καί ἐκλαμβανόμενα **συγκριτικῶς** ἔναντι τοῦ προσώπου τοῦ Ἰωάννου, καί μόνον ὡς πρὸς τὴν σαρκωθεῖσαν, ἀνθρωπίνην Του φύσιν, **ὄχι τὴν τῆς Θεότητός Του φύσιν**, ἀφορῶντα ἢ ἐγγίζοντα, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον!

Κατὰ συνέπειαν, ἐγνώριζε ὁ Ἰωάννης -ὡς ἐκ τῆς θέσεως καί τῆς διακονίας του ἐν τῷ κόσμῳ- ὅπωςδήποτε πολὺ καλὰ ὄλον τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον, καί κάθε λεπτομέρειαν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό ἔμεινε ἀνυποχώρητος, καί ἐπιμόνως ἐπανελάμβανε καί τολμοῦσε νά κατονομάζῃ **"ἀλεποῦ"** (Λουκ.13,32) τὸν Ἡρώδη, καί νά τοῦ ἐλέγχῃ καί τοῦ καυτηριάξῃ **τὸν παράνομο δεσμό του καί τὸ κακὸ παράδειγμα** πού ἐπεδείκνυε ὡς ὑπεύθυνος ἄρχων, πρὸς τό λαό· ἐπαναλαμβάνοντάς του ὅτι **"δέν ἐπιτρέπεται νά ἔχῃς γιὰ γυναῖκα σου, τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ σου"** (Μαρκ.6,17), κ.λ.π.

Καί ἐπ' εὐκαιρία, κάτι πού κυκλοφορεῖ καί ἀντικρούεται μέ τά μοντέρνα "φκιασίδια τῆς ἀμαρτωλῆς δῆθεν προόδου, μᾶλλον παραφροσύνης τῶν λυσσούντων πλουτοκρατῶν"!!!

Γιά τίς «τηγανητές κατσαρίδες», ἀλίμονο(!) καί τά «σκουλήκια» -λέγω-, πού ἡ τρέλα καί ἡ ἀφροσύνη μερικῶν ἀναμένει νά δῆ νά προστίθενται στό σιτηρέσιο τῶν παρασκευαζομένων καί διατιθεμένων-προσφερομένων φαγητῶν στά ἐστιατόρια!!!

Χριστιανοί, σταθεῖτε ψύχραιμοι καί μή σκανδαλιστῆτε. Ὁ λόγος καί ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ ἔχει ἀπό αἰῶνες πρὶν καί περί τούτων ὁμιλήσει. Καί ὅταν ὁ Θεός ὁμιλῇ καί ξεκαθαρίζη τά πράγματα σέ συγκεκριμένο βιβλίο, τό Λευϊτικό, Κεφάλαιο 11ον, στίχος 22ος, παύει πᾶσα συζήτησις καί ἀμφισβήτησις. Διότι ἐκεῖ ὁ Νομοθέτης Θεός θεσπίζει, ὄχι βρωμοκατσαρίδες καί σκουλήκια καί βδελυρά καί ἀηδιαστικά καί παλαβά πράγματα, ἀλλά εἶδη ἀκρίδων καθαρῶν χορτοφάγων καί δὴ τρυφερῶν βλαστῶν· συγκεκριμένων ὀνομασιῶν καί εἰδῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἤσθιεν ἀνεπιφυλάκτως ὁ Τίμιος Πρόδρομος ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς καί ἄκρα βλαστῶν ἐκ διαφόρων βρωσίμων φυτῶν, ὡς καί μέλιτος ἀγρίου, τό ὁποῖον συνέλεγον-ἀποθήκευον ἄγρια ἐλεύθεροι μέλισσαι τῆς φύσεως, εἰς ὅπας (κουφάλες) δένδρων. Τό ἀγιογραφικόν κείμενον ἐκ τοῦ Λευϊτικοῦ καί τά ὀνόματα τῶν ἐσθιομένων ἀκρίδων ἔχει ὡς ἐξῆς:

(20) Ὅλα τά **πτερυγιούχα** ἔντομα, τά ὁποῖα **ἵπτανται** καί **βαδίζουν** ἐπὶ **τεσσάρων ποδῶν**, εἶναι **ἀκάθαρτα**, **δέν πρέπει νά τρώγονται** ὑφ' ὑμῶν.

Π ρ ο σ ο χ ή!!! Γίνεται ἐνταῦθα ἡ καθοριστικὴ ἐπεξηγήσις τῶν μὲν ἕως ἐδῶ ἐντόμων, τά ὁποῖα ἔχουν πτερά καὶ πετοῦν, βαδίζουν, ἀλλὰ τοῦτο το βάδισμα κάνουν με τέσσαρα πόδια. Αὐτά εἶναι **ἀκάθαρτα** γὰ τόν ἄνθρωπο, **δέν τρώγονται**. Τώρα μεγάλη **Π ρ ο σ ο χ ή!** στή **δ ι α φ ο ρ ά** τῶν δύο!

Οἱ ἐπόμενες οἱ ὁποῖες **τρώγονται** καί εἶναι καθαρές, εἶναι καὶ αὐτές ἔντομα, ἔχουν πτερά καὶ πετοῦν, ἀλλὰ **δέν βαδίζουν**, δέν κάνουν βάδισμα ἐπὶ τῆς γῆς καί ἐπὶ τῶν φυτῶν ἢ τῶν δένδρων, διότι ἡ κυρία καί **εἰδοποιός δ ι α φ ο ρ ά** τους ἔγγειται καί συνίσταται στό ὅτι, ἐκ τῶν τεσσάρων ποδῶν των, τά δύο **ἐμπρόσθια** εἶναι **κοντά** (βραχέα), τά δε δύο **ὀπίσθια** **μεγάλα** (μακριά) καί **κάνουν πηδήματα** ἐπὶ τῆς γῆς καί ἐπὶ τῶν φυτῶν, καί **τρώγουν μόνο τρυφερούς βλαστούς χόρτων, φυτῶν**.

(21) **Αὐτά ἐπιτρέπεται νά φάγετε ἀπό τῶν πτηνῶν, τά ὅποια βαδίζουσι καί ἔχουσι τούς ὀπισθίους πόδας μεγαλυτέρους τῶν ἐμπροσθίων, ἵνα πηδῶσι δι' αὐτῶν ἐπί τῆς γῆς.** (22) **Αὐτά δύνασθε νά τρώγετε ἐξ αὐτῶν: Τόν βροῦχον καί τά ὅμοια πρὸς αὐτόν, τόν ἀττάκην καί τά ὅμοια πρὸς αὐτόν, τόν ὀφιομάχην καί τά ὅμοια αὐτῶ, τήν ἀκρίδα καί τά ὅμοια πρὸς αὐτήν.** (23) **Πᾶν ὅμως ἄλλο ἐρπετόν ἰπτάμενον τό ὅποῖον ἔχει τέσσαρα πόδια, θά εἶναι ἀκάθαρτον δι' ὑμᾶς.**

Υποσημειώσεις:

β ρ ο ῦ χ ο ς τῶν φασολιῶν = ἔντομο, εἶδος ἀκρίδος χωρίς φτερά (Λεξικό Κριαρᾶ).

ἀ τ τ ἄ κ η (ἢ ἀττακός) = εἶδος ξανθοκόκκινης ἀκρίδος.

ὀ φ ι ο μ ἄ χ η ς = εἶδος ἀπτέρου ἀκρίδος (Σουΐδας). Ὁμοιάζει πρὸς τόν "ἰχνεύμονα" τῆς ὑπεροικογενείας ὑμενοπτέρων ἐντόμων.

Υ.Γ. Κατόπιν τῆς μικρᾶς αὐτῆς προσπαθείας πού κατέβαλα νά ἀπαντήσω σέ κάποιον πού μοῦ ὑπέβαλε τήν ἐρώτηση **ἐάν ὁ Τίμιος Πρόδρομος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦσθιε ὄντως μαζί μέ τά βλασταράκια τῶν φυτῶν καί πραγματικές ὡς ἔντομα νοούμενες ἀκρίδες**, καί τοῦτο ἀνατρέχοντας ὅπως πάντοτε -ἵνα μή λάθω- στήν Ἁγία Γραφή, πῆγα λίγο πιο πέρα καί ἔκανα τίς ἐξῆς σκέψεις:

Στίς συνάξεις τῆς πρώτης ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀναγκάστηκε νά «**συμμαζέψη**» καί περιορίση κάπως λίγο τά πράγματα, γιατί **στίς συνάξεις τῆς Λατρείας** καί τίς «**Ἀγάπες**» τῶν «**κοινῶν Τραπεζῶν**» εἶχαν καταστήσει **γιά λόγους ἐπιδείξεως κυρίως καί γιά διαφόρους ἄλλους λόγους, «ἄλλοι νά πεινοῦν καί ἄλλοι νά μεθύουν»** (Α΄ Κορ. 11,21). Τί εἶχες Γιάννη, τί εἶχα πάντα. Πάντοτε φτωχοί. Πάντοτε πλούσιοι. Πάντοτε ἐπιδειξιμανεῖς καί φιγουρατζήδες καί ἄνθρωποι ἐπιπόλαιοι· ἀλλά καί «**χορτασίλα, καί τρέλα μπόλικη**»! «**Ἀργία μήτηρ πάσης κακίας**» (Ἀρχαϊκόν). Κι' ὁ διάλογος ἂν δέν ἔχη δουλειά, ξέρουμε, γνωστό τί κάνει...

«**Τρεῖς μέρες ἦταν ὁ ὄχλος προσκαρτερῶν καί ἀκούων τόν Ἰησοῦν διδάσκοντα στήν ἔρημο**» (Μάρκ. 8,2). «**Τούς λυπήθηκε γιατί ἐθεώρει αὐτούς σάν πλανώμενα πρόβατα πού δέν εἶχαν ποιμένα**» (Μάρκ. 6,34), καί «**ἂν τούς ἄφηνε νά φύγουν νηστικοί, θά λυποθυμοῦσαν καί θά πέφταν στό δρόμο**» (Μάρκ. 8,3) γυρίζοντας στά σπίτια τους. Οἱ μαθηταί «**εἶχαν γυρίσει κατάκοποι ἀπό κάποια ἀποστολή, καί τούς εἶπε ὁ Διδάσκαλος νά πάνε στήν ἔρημο γιά λίγο μόνοι νά ξεκουραστοῦνε**» (Μάρκ. 6,31), ἀλλά ἡ ξεκούραση ἦταν περισσότερη κούραση, ἦτοι ἀπρόσμενα προέβλεπε «**νά διακονήσουν ταΐζοντας 5000 ἄνδρες**

καθ' ομάδας στήν πεδιάδα, χωρίς νά συνυπολογιστοῦν οἱ γυναῖκες καί τά παιδιά» (Ματθ.14,21), δηλαδή κάπου 13000 μέ 15000 κόσμος -ξεκούραση νά δοῦν τά μάτια σου καί αὐτοί καί ὁ Ἰησοῦς!!! Τούς ξαναποστέλλει νά περάσουν ἀπέναντι ἀπό τή λίμνη νά πάνε νά...ξαναξεκουραστοῦνε (!!!!!). Μετά ἀπό τόση κόπωση, κούραση καί ἐξάντληση, ποιός «θά σηκώση πανιά»; Ποιός «θά τραβήξῃ κουπί»; Νά κι' ὁ ἀγριόκαιρος καί ἡ θαλασσοταραχή πού κοντεύουν νά βυθιστοῦνε (ώραία ξεκούραση!!!). Κι' ἀπό φιλότιμο, ἀνθρωπιά τέλεια καί κατανόηση «ὁ Ἰησοῦς ἀπέμεινε μόνος νά ἀπολύσῃ τούς ὄχλους» (Μάρκ.6,45), νά μοιράσῃ καί «τά περισσεύματα τῶν 12 κοφινῶν» (Μάρκ.6,43) -πού «δέν ἔπρεπε νά χαθῇ τίποτε»- (Ἰωάν.6,12)· νά τά δώσῃ στά φτωχαδάκια γιά νά ἔχουν νά φάνε καί τήν ἐπομένη μέρα (ἀμ πῶς; τί νόμισες; τέλειωσε ἡ κουζίνα καί ἡ φιλοξενία τοῦ Θεοῦ στήν ὑπαιθρο;) / Καί στή συνέχεια «ἀνέβηκε ὁ Ἰησοῦς εἰς τό ὄρος προσεύξασθαι» (Μάρκ.6,46) ὡς ἄνθρωπος τέλειος ναί! «Ἐκτός ἀμαρτίας ὄμως», «τίς ἐλέγχει με περί ἀμαρτίας» (Ἰωάν.8,46), «ὁ μόνος ἀναμαρτήτως ἐλθὼν εἰς τόν κόσμον, ὡς μή φέρων οὐδ' αὐτό τοῦτο τό κοινό πᾶσιν ἀνθρώποις προπατορικόν ἀμάρτημα» (Ρωμ.5,16). Νά προσευχηθῇ στό Θεό Πατέρα Του! Νά ἐκφράσῃ εὐχαριστίες καί εὐγνωμοσύνη «πού πάντοτε τοῦ ἀκούει» (Ἰωάν.11,42) καί χόρτασε τόσο κοσμάκη! Νάσου, 4^η Φυλακή τῆς νυκτός, δηλαδή 6 ξημερώματα, μετά 9 ὥρες προσευχή ἡ ἔννοια Του καί γιά τούς μαθητάς Του πού θαλασσοπνίγονται καταμεσί στή λίμνη! «Διδάσκαλε χανόμαστε» (Μάρκ.4,38). «Θαρσεῖτε, μή φοβεῖστε, ἐγώ εἰμί» (Μάρκ.6,50). Καί γίνεται γαλήνη! (Μάρκ.4,39)

Σᾶς ἀφήνω, μέ δύο ἐρωτήματα<

Ἐρώτημα Πρῶτο: Ἐμεῖς θά τά ἀντέχαμε ἀδιαμαρτύρητα ὅλα αὐτά ὡς «ξεκούραση» (!) καί καλοπέραση μάλιστα, μέ τό «καλύτερο φαγητό, ὡς ἀπ' εὐθείας παρά Θεοῦ ἢ ἔστω τοῦ Διδασκάλου μας τοῦτο παρεχόμενο καί προερχόμενο, καί δὴ στήν ἐξοχή»;! Ἄν καί στό πόδι, «στά ὄρθια» ἴσως «τσίμπησε» κάποιος ἐκ τῶν μαθητῶν κάτι ... μέσα σέ τέτοιο χαλασμό!

Ἐρώτημα Δεύτερο: Ἄν δέν εἶχαν οἱ μαθηταί μαζί τους τούς πέντε ἄρτους καί τούς δύο ἰχθύας, καί ὁ Ἰησοῦς ἔριχνε ξαφνικά «μάννα» (Ἐξοδ.16,35) ὅπως στήν ἔρημο ἐπί 40 χρόνια, ἢ διέτασσε// -ὡς ὁ Νομοθέτης καί Νομοδότης αὐτῶν πού ἐμπεριέχονται στήν Γραφή- //ἓνα ὀγκῶδες σύνεφο «ἀκρίδων» (Λευϊτ.11,22) νά ἐπισκιάσῃ καί ἐπιπέσῃ στόν Καταυλισμό πού ἦσαν συνηθροισμένοι στήν πεδιάδα ἐκεῖνη, πού «στόν χόρτον ἀνά πρασιάς ἐκάθισε τόν ὄχλον» (Μάρκ.6,40) ἵνα τόν διαθρέψῃ καί τόν χορτάσῃ· καί εὔρισκαν καί διεπίστωναν ἡδυτάτην καί πανευφρόσυτον τήν τῶν ἀκρίδων γεῦσιν, τήν ὁποῖαν πρό

ἐκατοντάδων ἐτῶν ἐν τῷ Λευϊτικῷ 11,22 ὁ Μωυσῆς δι' αὐτούς εἶχε συμπεριλάβει ἐν τῇ Πεντατεύχῳ του ὡς καθαρὸν καὶ βρώσιμον εἶδος τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου τῆς κτίσεως ταύτας, καὶ ὁ Νομοθέτης ὁ Ἴδιος τώρα ἐνώπιόν των, διὰ τῶν ἑαυτοῦ χειρῶν καὶ τῶν μαθητῶν Του διατρέφει αὐτούς·

Τί ἀπαντήσεις ἄραγε θά εἶχατε, καὶ θά μπορούσατε νά μοῦ δώσετε;

Θεὸς γάρ, ὁ καὶ Νομοθετήσας ταῦτα πάρεστι. Καὶ εἰ οὐκ ἐτύγγανε παιδάριον πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ἰχθύας ἐν τῷ πλήθει βαστάζον ταῦτα, Οὗτος ἐστὶν Ὁς, ἐκ τῶν νενομοθετημένων καθαρῶν καὶ ἰδίων κτισμάτων χρῆσιν ποιούμενος, τροφήν τοῖς ὄχλοις παρεῖχεν ἄν!

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ὅποια Σας διάθεση. Σεβαστὴ καὶ ἀποδεκτὴ. Μόνον μὴ εἶναι ὑβριστικὴ, διότι μεταβαίνει εἰς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Προσωπικῶς, ἀπὸ ἐκεῖ πρωτίστως καὶ κυρίως, καὶ κατόπιν ἀπὸ τοὺς Ἱερούς Κανόνες καὶ τὴν Ὑγιεῖ Ἱερά Ὁρθόδοξη Παράδοση ἀρύομαι-ἀντλῶ καὶ δανείζομαι διὰ νά κατηχήσω ἢ ἀπαντήσω, εὐαγγελιζόμενος ἢ ὁμολογῶν τὰ τῆς πίστεώς μας καὶ τῆς Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Πατερικῆς Ἐκκλησίας μας τὰς θέσεις, τὰς ἀρχάς καὶ τὰ δόγματα! Ὅχι πάντως «τῶν 348 (;;;!) ἐκκλησιῶν καὶ ὁδῶν σωτηρίας (;!) τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ... Βαρθολομαίου καὶ Πάπα, τῆς Μεταπατερικῆς Ἀκαδημίας Ἰγνατίου Βόλου, ὡς καὶ τῶν ὁμοίων καὶ ἀκολούθων αὐτῶν».

Ἱερεὺς Ἰωάννης Νικολόπουλος
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ
26.1.2023